

potest corriger negligit. Nam fuit arguendi quod per
lām nocent. Unde clare patet quod correctio sicut omnes
species eius non solum est licita. sed etiam necessaria;
et obligat unumquemque sicut statum suum sub pena pre-
cepti: hoc est dicere. quod quod eam negligit peccat mortali-
ter: et quod eam debite exercet. meretur vitam eternam.
Verum si iam nichil ultra esset necesse dicere: possemus
hic stare. Sed quod ut super dictum est. multi requiriuntur
ad hoc ut debite ipsa correctio fiat. sicut multa requiri-
runtur ad arte medicine si debite exerceri debeant: ideo
isto presupposito quod correctio licita sit et necessaria. in-
vestigandum iam restat de his quod ad hoc spectant ut
debita fiat. Et primo qualis debet esse corrector.

¶ Qualis debet esse quod alium vult corriger.

Dicendum quod sicut sancti doctores colligunt ex septimo capitulo et 18. mathei. et ex 6. capitulo ad gal. et alijs scripturis ad materiam istam pertinentibus. que
tuor debet habere quod alium vult debite corriger: scilicet
humilitate. prudenciam. pacientiam. Hec enim qui
faciunt hominem vere spiritualem: qualis esse debet
corrector. ut apostolus dicit gal. 6. et suut necessaria
corriger volenti: in tantum quod si unum debet. insuffi-
ciens est ad magisterium istud spirituale. Primo igitur
debet habere caritatem: quod colligitur ex capi-
tulo 18. mathei ubi dominus premisit parabolam de centu-
ribus: quaz una perierat. et inuenient cum gaudio
re duxit. Et statim subdit. Sic non est voluntas an-

te patrem meum q̄ in celis est: ut pereat unus de pu-
llis istis. Et sequitur immediate. Si peccauerit in
te frater tuus. Quasi diceret. Exemplo mei reduc sol-
licito eum: q̄ summa caritatem exhibui oui erran-
ti: et in nullo michi pepercit. Subdit eciam ibidem de
indulgencia facienda fratris cum parabola de seruo
nequam: q̄ noluit misericordiū cōserui sui. Obi notatur.
et sanctus thomas concordat: q̄ correctio est op̄ mi-
sericordie. Unde sicut elmo sina corporalis amittitur
misi ex caritate fiat: sic eciam elmo sina spiritualis.
Correctio ei pocius dicuntur opus caritatis q̄ curacio
infirmitatis corporalis. vel subuēcio q̄ excludit exte-
rior egestas. Ut idē sc̄us doctor dicit. Ex q̄ seq̄tur. q̄ q̄
caritate nō hz. nō ē aptus ad correctionē alterius:
sicut nec ad aliquid aliud opus virtutis debite faci-
endum. Ne autem adhuc dubium habeamus de hac
caritate. an videbitez. qualiscumq; superficialis ca-
ritas ad hoc sufficiat: beatus augustin⁹ eam nobis
clare diffinit sup epistolam ad gal. dicens. Nunq;
alium p̄tū obūrgādi suscipiēdū ē negotiū: nisi cum
internis interrogacionibus examinātes nostrā con-
sciēciā. liq̄do nobis corā deo r̄nderim⁹. dilōe nos fa-
cē. Ecce q̄le tribunal hic nobis duplicatū appōit: dei
videlicz et cōscie. Aduerte hic studiose: q̄ eādem ge-
neralitate iam dicit nūq; eē corripiēdū. sicut an. sep̄
dixit corripiēduz: hoc ē dicere. q̄ nūq; fieri debet ob-
iurgatio nisi ex zelo vere et nō fice dilōis. Qui alif

n° 86.

Facit damnacionem sibi acquirit: tamq; a propria
conscientia et diuino iudicio reprobatus. Si quidē
talis non officium emendatoris sed impropositoris
sumit: nec cō patitur fratri delinq̄nti. sed cōgaudet
pocius super iniqtate. **T**h̄cdo corrector habere de-
bet humilitatē: quod colligitur ex. A. capitulo. Ma-
thei ubi dominus dicit. Hypocrita eice primū treatem
de oculo tuo. Vbi dicit Crisostomus: q; ypocrita non
vult alios saluare. sed per bonam doctrinam malos
actus celare: et scienſie laudem ab homib⁹ querere.
Arrogantes enim prompti sūt. et curiosi ad aliorū
peccata diiudicanda et sua excusanda: quod diuine
iusticie plurimū displicet. **V**nde idem crisostom⁹ dicit:
q; ubiq; dñs vult monstrare magnū aliqd pec-
catū. a contumelia incipit. vt hic: et ibi serue neq;. Ex
quo sequitur: q; ille q; est in peccato mortali et vult
aliū argyere. peccat mortaliter. **H**ic tñ excipit vtri-
cus illū q; non est prelatus: cuius peccatū si occultū
fuerit. tenetur si occasio se offert ad corripiendum
primū: et nō peccat hoc faciendo licet nichil mereat.
Prelat⁹ autē siue sit eius p̄cām occultum siue mani-
festum. peccat si corripit vt prelatus: quia q;cumq;
officio suo indigne vtitur peccat. Et si non corripit:
eciam peccat. Nec tamen est perplexus: quia potest
peccatum suum corrigere. vel officium resignare. vel
humiliter peccatum recognoscendo alium monere.
non per modum corripientis. sed p̄ modū rogantis.

Ide iudicium est eccliam. si persona simplex fuerit in peccato mortali manifesto: tunc potest et debet ecclia admonere rogando. Quare autem talis graue peccatum committit peccator corripiendo. ideo est. ut sanctus thomas dicit. quia tria mala ibi concurrunt: primo quia est indignus ad hoc. secundo quia ecclesia scandalum facit primo: tertio quod superbie vicium incurrit. quasi propria peccata pueriliter seipsum primo preferat. peccata eius austera severitate diuidicantur. ac si ipse iustus esset. Ut autem talia mala vitae possimus. attende est illa doctrina beatissimi augustinus. ubi dicit Accusare vicia officium est bonorum: quod cum malis facilius alienas peccatas agunt. Cogitemus ergo cum aliis que reprehendere nos necessitas coegerit. utrum tale sit vicium quod nunquam habuimus: et tunc cogitemus nos homines esse et habere potuisse vel tale quod habuimus: et iam non habemus: et tunc tagat memoriam eis infirmitatis ut illa correptio non odium sed misericordia precedat. Si autem inuenimus nos in eodem vicio esse. non obviugemus sed cogeremus: et ad equilaterum conandum inuenimus. Ceterum vir bone voluntatis multa indiget humilitate in hoc opere: ne si prosperitate cuncta succedant. ipse in superbiam corrutus et laqueum diaboli. Solet namque huic operi magnifico quod iure miraculis preferatur sanctus gregorius. familianter nimis subrepte vana gloria: et multi hac occasione prostrati sunt. Hinc apostolus monet considerare seipsum ne temptetur.

Tercio debet habere prudenciam: quod colligitur ex
illo verbo domini Mathei. A. quomodo dices fratri
tuo: frater sine eiciam festucam de oculo tuo: et ecce
trabs ē in oculo: **O**bi cogitur duplex stulticia: pmo
qz ipse cū hū tēcū vult aliū ducere: Z° quia seipſū
negligit. **E**cōtra vera prudencia non se intronmittit
de hīs q̄ excedunt facultatem suam. **I**nspū seipſam
ante omnia saluare contendit: **H**m illud mathei. 16.
Quid prodest homini si lucretur vniuersū mundū
seipſū autem perdat: et de crīmētū anime sue faciat?
Sollicite ergo puidet ne pīculū incurat: aut se
aut fratrē pīculo exponat: ne eciā laborem suū per
dat: et qz recōpensacio sit digna subsequētis fruct⁹
ad obiurgacionem vel turbacionem precedēt. **D**e
hoc sic dicit Crisost̄ i dīd⁹. **N**ō vniiformiter h̄m mē
suram delictorum increpaciones quoqz oportet iferri:
sed diligenter inspicere eoꝝ q̄ deliquerūt vires atqz
propositū: ne forte volens rupta sartire maiore ope
tur dirupcoꝝ: et cupiēs erigē collapsa. casū inferat
guore. **I**tē cassio. **E**gris nō vna cā salutis ē: alī cl
bis reficit: alter p abstineat bñficia tenuat: et ideo
vbiqz necessaria pbatur esse prudēcia: q̄ reb⁹ oib⁹
adhibere videtur accommoda. **D**e hac aliqua supra
dicta sunt: et superfluū est plura apponere: cū totum
pondus huius materie ex ea dependeat. **V**nde sanct⁹
Thomas dicit: q̄ correctio delinquentis pertinet ad
aliquem: inquantū viget in eo rectū iudiciū ratiōis.

Quarto debet habere paciam et mitatem. ppter duo? primo ne appareat turbulentus in ipso actu correpcio nis; 2º ne scandaliset corruptum. si forte min suauiter respoderit ei. aut aliquis conuicia sibi in facie reiciat unde ipse corrector turbari aut contristari verisimili posset. Frequenter enim accidere solet. vt eadem mensura remetatur correctori. qua ipse mensus est ipsi correcto? Hm illud vulgatum. criminor te criminor a te. Oportet ergo q ille q in hoc congressu magisterij vice tenet. etiam dulcis pacientie precipuum exemplar prebeat: alioquin totum huius tam sublime virtutis exercitium in materiam furoris conuertetur. Hoc colligitur ex dicto apostoli gal: 5: ubi dicitur. Fratres et si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos q spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis. Et pme thes. tertio Audiuit enim et cetera. Ce nolite qsi inimicu existimare: corripite ut frēz. Ambrosi? Plus perficit amica correctio: q accusacō turbulentia. Illa pudore inutiliter hec indignacione mouet. Dulcior est religiosa castigatio: q blanda remissio. Q si opus est ut foris terribiliter sonet increpacio: intus tamē lenitatis reneatur dilectio: vt augustinus dicit. Hec autem quo ad primā speciem correctionis q fraterna dicit. sufficere putatur. q ad secundā oportet opponē iusticiā et fortitudinē: sicut de scō ambroso legim⁹. Quicq ipatori restitit eū extoicando: p nichilo hñs oīa vigila corporis. et sustinēce fuit. Silia milita de alijs

santis habemus exēpla. **Q**ui enim taliter procedere volunt: tociēs quociēs animam ponūt in māribus suis. **E**t hic bene p̄cohiliari non est in utile.

¶ Qualis debeat increpati siue vrtigi.

Dicendum q̄ s̄m necessitatem precepti: ille q̄ corrigi debet rite. iuxta premissa. oportet ad minus q̄ sit in aliquo peccato mortali. siue occulto. siue manifesto: cum tali tamen verisimili coniectura. q̄ sit emēdabilis: alioquin si non est spes de emēdacione. tūc non est obiurgandus ne peior fiat. **H**oc expresse scriptura dicit prōubioꝝ. 9. **N**oli arguere derisorē: ne oderit te glosa. Non est timendum ne tibi derisor cum arguitur contumelias inferat: sed hoc potius prouidendum: ne tractus ad odium inde peior fiat. **H**anc siquidem humanitatem quisq; alteri tenetur: vt quem non potest facere meliorem: saltem non fiat peiorē. **H**ic sanctus thomas excipit illum casum. quando peccatum est notorium. et ita scandalum q̄ sine aliorum periculo non possit sustineri: tūc si aliud non obsistat. prelatus debet procedere ad correctionem. et eciam punitionem delinquentis si opus est: vt alij timorem habeant. et ipse saltem coactus a malis desistat. **S**i autem delinquens sit tirandus et potens. ita q̄ obiurgacio vergat i periculum ecclesie et oppressionem fidelium: tunc iterum ē dissimulandum: et domino iudicium committendum. **S**ed in vtricū in hoc casu nichil restat nisi orare pro